

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3100/1
20/11/2025. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Осуђујућа пресуда у кривичном поступку”, кандидата Сејдовић Рубине, број досјеа M060/24-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 20/11/2025. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИМЉЕНО: 20.11.2025			
Орг. јед.	Број	Примљено	Вредност
01	3100		

Универзитет у Нишу
Правни факултет

На седници Катедре за кривичноправне науке која је одржана дана 06.11.2025. Године на основу члана 34. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу формирана је Комисија за оцену и јавну одбрану мастер рада под називом: „Осуђујућа пресуда у кривичном поступку” кандидата Рубине Сејдовић Зећировић, број индекса М060/24-О. Комисија, након детаљног прегледа мастер рада, подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „Осуђујућа пресуда у кривичном поступку” кандидата Рубине Сејдовић Зећировић написан је на 51 страници текста, са укупно 11 Опамена у фуснотама, које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа и електронских извора. У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 41 домаћих и страних извора – библиографске јединице (уџбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу као и 2 прописа.

Структурално централни део рада подељен је у осам поглавља: 1) Појам и врсте одлучивања у кривичном поступку; 2) Појам и врсте пресуде; 3) Предмет и основ пресуде; 4) Појам осуђујуће пресуде; 5) Начело доказне аквизиције; 6) Објављивање пресуде, давање поука и упозорења странкама у поступку 7) Писмена израда и достављање пресуде 8) Емпиријско истраживање о осуђујућим пресудама у пракси основног суда у Новом Пазару, у периоду од 2020-2022 године. Рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис коришћене литературе и остале истраживачке грађе, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат у уводу (стр. 1-2) наводи је правда темељ сваког стабилног и уређеног друштва, те да судски систем има кључну улогу у очувању правичности, законитости и транспарентности кривичног поступка. У предоченом уводу истиче се значај судских пресуда као централан инструмент у остваривању правде, указујући да оне представљају основни показатељ делотворности правосудног система. Кандидат објашњава да су

пресуде, а посебно осуђујуће пресуде, један од најважнијих механизма којима се утврђује кривичноправна одговорност и истиче да је разумевање њихове структуре, образложења и значаја неопходно за адекватно сагледавање улоге суда у друштву. Увод се завршава наглашавањем да рад анализира пресуде Основног суда у Новом Пазару у периоду 2020–2022. године, са циљем разумевања њихове функције у систему правде. Када је реч о циљу рада, кандидат у сажетку јасно истиче да је основни циљ истраживања да се на основу теоријског и емпиријског приступа пружи шира и јаснија слика о начину на који се утврђује кривичноправна одговорност у пракси локалног суда у Републици Србији. Рад има за циљ идентификацију образаца у доношењу осуђујућих пресуда, анализу њиховог односа према ослобађајућим и одбијајућим одлукама, као и процену укупног броја кривичних поступака у посматраном периоду.

Прво поглавље, под насловом „Појам и врсте одлучивања у кривичном поступку“, обрађује темељне теоријске појмове који су неопходни за разумевање начина на који суд доноси одлуке у оквиру кривичног поступка. У овом делу кандидат појашњава шта представља судско одлучивање и која је његова улога у структури кривичног процеса, описујући различите врсте одлука које суд може донети – попут наредби, решења и пресуда – као и нормативни оквир који регулише њихов садржај, форму и правно дејство. Посебан нагласак ставља се на принципе законитости, оправданости, образложености и правичности, који представљају основне гаранције правилног поступања суда. На овај начин поглавље пружа теоријску подлогу неопходну за разумевање каснијих целина рада, у којима се детаљније анализирају врсте пресуда и специфичности осуђујуће пресуде као централне теме истраживања.

Друго поглавље, под насловом „Појам и врсте одлучивања у кривичном поступку“ (стр. 3–4), посвећено је објашњењу основних теоријских појмова који се односе на судско одлучивање у кривичном поступку и његову улогу у укупном систему кривичнопроцесног права. У овом делу кандидат појашњава суштину судског одлучивања, разматра различите врсте процесних одлука – наредбе, решења и пресуде – и објашњава нормативни оквир који детерминише њихову садржину, правно дејство и форму. Нагласак је стављен на принципе законитости, оправданости, образложености и правичности који обезбеђују исправно, контролисано и транспарентно поступање суда. Поглавље представља кључни

теоријски темељ за разумевање наредних делова рада, у којима се детаљније разрађују врсте пресуда и специфичности осуђујуће пресуде као централног предмета анализе.

Треће поглавље, под насловом „Појам и врсте пресуде“ (стр. 5–8), систематски се бави дефинисањем пресуде као централне и најзначајније одлуке у кривичном поступку, којом суд доноси коначан суд о кривици окривљеног. У овом делу кандидат прво објашњава суштину пресуде, њен правни карактер и улогу у процесу остваривања правде, након чега прелази на детаљну анализу различитих врста пресуда које се могу изрећи у кривичном поступку. Посебно се разматрају критеријуми на основу којих се пресуде класификују, а затим се уводно објашњавају три основне категорије пресуда: одбијајућа, ослобађајућа и осуђујућа, које ће бити разрађене у посебним подпоглављима. Поглавље поставља јасну теоријску основу за разумевање природе и структуре пресуде као правног акта, што је неопходно за праћење даље анализе у раду, посебно у делу који се бави карактеристикама осуђујуће пресуде као кључног предмета истраживања.

Четврто поглавље, под насловом „Предмет и основ пресуде“ (стр. 9–10), бави се објашњењем кључних елемената који одређују шта је предмет одлучивања у кривичном поступку и на којим се правним и чињеничним основима пресуда може заснивати. У овом делу кандидат истиче да се предмет пресуде односи на конкретно кривично дело које је окривљеном стављено на терет, као и на све чињенице релевантне за утврђивање постојања кривице. Детаљно се разматра улога суда у утврђивању чињеничног стања, као и значај правилног утемељења пресуде на доказима који су изведени на главном претресу. Посебна пажња посвећена је разликовању материјалноправног и процесноправног основа пресуде, уз наглашавање да пресуда мора бити донета искључиво у складу са законом и доказима који су законито прикупљени и изведени. Ово поглавље представља важну спону између општег теоријског оквира и специфичне анализе осуђујуће пресуде која следи у наредним деловима рада.

Пето поглавље, под насловом „Појам осуђујуће пресуде“ (стр. 10–23), представља централни теоријски део рада у којем се детаљно разрађује шта осуђујућа пресуда јесте, који су њени правни елементи и на који начин се утврђује кривица окривљеног. У овом поглављу кандидат објашњава суштину осуђујуће пресуде као најзначајније и најделикатније судске одлуке у кривичном поступку, истичући да се њоме окривљени проглашава кривим за кривично дело које му је стављено на терет и изриче се одговарајућа

санкција. Посебно се разрађују фазе утврђивања кривице на главном претресу, врсте осуђујућих пресуда, њихова структура и садржај, а затим и принципи који воде суд при изрицању казне. Кандидат наглашава значај законитости, правилне оцене доказа, образложења пресуде и поштовања стандарда правичног суђења, будући да осуђујућа пресуда има далекосежне правне и друштвене последице. Ово поглавље представља најобимнији и аналитички најсложенији део рада, чиме се гради темељ за разумевање емпиријског дела који следи.

Шесто поглавље, под насловом „Начело доказне аквизиције“ (стр. 25–29), посвећено је једном од кључних процесних начела које утиче на законитост, квалитет и поузданост судске одлуке у кривичном поступку. У овом делу кандидат објашњава да начело доказне аквизиције означава правило према којем суд може заснивати пресуду искључиво на доказима који су изведени на главном претресу, пред странкама и у складу са законом. Поглавље наглашава значај непосредности, контрадикторности и јавности поступка као основа за правилно и правично утврђивање чињеничног стања. Кандидат указује на разлику између доказне аквизиције и других доказних начела, објашњавајући да се поузданост пресуде осигурава тиме што суд своје уверење гради само на доказима који су прошли процесну контролу. Анализирају се и последице незаконито прибављених доказа, њихова недопустивост и утицај на пресуду. На овај начин поглавље повезује теоријски оквир са суштином поштовања стандарда правичног суђења, што је од нарочитог значаја за разумевање каснијих фаза поступка и доношење осуђујуће пресуде.

Седмо поглавље, под насловом „Објављивање пресуде, давање поука и упозорења странкама у поступку“ (стр. 29–32), бави се завршном фазом судског процеса у којој се донета пресуда јавно саопштава и странке упознају са својим правима и обавезама након изрицања одлуке. У овом поглављу кандидат подробно објашњава поступак објављивања пресуде, наглашавајући да се пресуда мора објавити у присуству странака и да се тиме обезбеђује транспарентност и јавност судског рада. Разјашњава се шта све мора бити наведено приликом објављивања пресуде, укључујући кратко образложење разлога одлуке. Посебан нагласак стављен је на законску обавезу суда да странкама пружи поуку о праву на жалбу, роковима, начину подношења правног средства, као и упозорења која се односе на процесне последице непредузимања радњи у законом прописаним роковима. Кандидат

указује да ова фаза поступка представља важан корак у обезбеђивању права на правично суђење, јер странкама гарантује да су у потпуности информисане о својим правима након доношења пресуде. Ово поглавље, иако формално краће, има значајну улогу у свеукупном разумевању законитог и транспарентног функционисања кривичнопроцесног система.

Осмо поглавље, под насловом „Писмена израда и достављање пресуде“ (стр. 32–35), укратко обрађује правила која се односе на обавезу суда да пресуду након усменог објављивања изради у писменом облику и достави је свим овлашћеним лицима. У поглављу се истиче да писмена пресуда мора у потпуности одговарати изреченој, садржати увод, изреку и образложење, те бити јасна, прецизна и правно утемељена. Кандидат наглашава да је уредна и благовремена достава пресуде странкама неопходна ради остваривања њихових права, посебно права на жалбу, што овом сегменту поступка даје посебан значај у оквиру правичног суђења.

Девето поглавље, под насловом „Емпиријско истраживање о осуђујућим пресудама у пракси Основног суда у Новом Пазару, у периоду од 2020–2022. године“ (стр. 35–42), укратко представља практични део рада у којем кандидат анализира све осуђујуће пресуде донете у наведеном трогодишњем периоду. У овом поглављу описују се предмет и проблем истраживања, постављене хипотезе и примењена методологија, након чега следи статистичка анализа прикупљених података. Приказани су трендови у врстама кривичних дела, изреченим казнама и социо-демографским обележјима окривљених, а резултати су представљени табеларно и графички. Поглавље пружа јасан увид у обрасце осуђивања и доприноси разумевању начина функционисања суда у пракси.

У закључку (стр. 42–44) кандидат наглашава да резултати спроведеног истраживања јасно показују стабилан образац у доношењу осуђујућих пресуда у пракси Основног суда у Новом Пазару током периода 2020–2022. године, при чему се потврђује полазна хипотеза да осуђујуће пресуде доминирају у укупној структури судских одлука. Истиче се да највећи број осуда припада кривичним делима која носе висок друштвени ризик, попут дела против живота и тела и кривичних дела у вези са наркотицима, што указује на јасне приоритете правосудног деловања у локалној заједници. Кандидат истиче да анализирани подаци осветљавају трендове у кривичноправној пракси, укључујући структуру казни, заступљеност различитих врста кривичних дела и социо-демографске карактеристике

окривљених, што омогућава дубље разумевање фактора који обликују судске одлуке. У закључку се посебно подвлачи значај интеграције теоријског и емпиријског приступа, јер управо њихово повезивање пружа свеобухватну слику функционисања правосудног система. Кандидат указује да добијени резултати могу послужити као полазиште за даље научноистраживачке радове, као и за унапређење судске праксе, креирање ефикаснијих јавних политика и јачање транспарентности и поверења грађана у рад суда.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Осуђујућа пресуда у кривичном поступку” кандидата Рубине Сејдовић Зећировић можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Подаци добијени у овом истраживању могу послужити као основа за даље усавршавање судске праксе, као и за креирање политика које ће унапредити транспарентност и ефикасност у домену кривичног правосуђа. Рад тиме доприноси дубљем разумевању функционисања правосудног система.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао одредбе Законика о кривичном поступку и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич, или приручник за детаљну анализу осуђујућих пресуда у кривичном поступку.

На основу свега наведеног, Комисија закључује да је мастер рад “Осуђујућа пресуда у кривичном поступку” кандидата Рубине Сејдовић Зећировић резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Осуђујућа пресуда у кривичном поступку” кандидата Рубине Сејдовић Зећировић подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
проф. др Миомира Костић

2.
проф. др Саша Кнежевић

3.
проф. др Иван Илић